

Ima Szent Istvánhoz

Nemzetünk első szent királya, imáinkkal járulunk Tehozzád. Ezer évvel ezelőtt már uralkodásod kilencedik évében erősítetted a kereszténységet nemzetünkben a Kárpátokkal megkoszorúzott magyar földön. Tudtad, hogy csakis egy erős, központilag irányított keresztény társadalom horgonyozhatja le nemzetünk őseit Európa szívében, csakis így szerezhetette meg magyar néped a tekintélyt Európa többi birodalma előtt. Nem volt ez Neked könnyű feladat, azt sugalmazza öntudatunk.

Nagytekintélyű édesapád, Géza fejedelem már előkészítette számodra a keresztény magyar birodalom terepét. Ő is megkeresztelkedett, bár ő még ragaszkodott a kereszténység előtti pogány hagyományokhoz is. Ő utat mutatott Neked a további teendők irányába. Téged is megkereszteltetett, így a pogány Vajk név helyében megkaptad az István nevet, amelyen Téged nevez ezerkilenc év óta hű nemzeded.

Már 1010 esztendővel ezelőtt, 998-ban megkezdték a "Pannonhalmi Évkönyvek" bejegyzéseit a pannonhalmi bencés monostorban, így már írásban is fennmaradtak az utókorra a magyar keresztény kultúra írásos emlékei. Innét tudjuk, hogy valamikor 1000 december 25-e és 1001 január elseje között egyházi szertartás keretében királlyá koronáztak azzal a koronával, amely ma is részét alkotja nagy nemzeti kincsünknek, a Szentkoronának, amelynek hasonmása itt van jelen ezen a szentmisén. Első teendő volt, hogy leraktad a magyar állam- és egyházszervezet alapjait, kijelölted a püspöki és várispáni székhelyeket a magyar földön, amelynek akkor lakósszáma megütötte az egy milliót. Miután a keresztény alapok gyökeret vertek az általad vezetett nemzetben, és miután királyságodat szilárd alkotmányra helyezted, hálás lélekkel felajánlottad országodat a Boldogságos Szűz Máriának. Templomunk is őriz egy festményt, amely Téged ábrázol, ahogy a Szentkoronát felajánlod Krisztus édesanyjának, és ugyanez a kép szerepel a mai misefüzet fedőlapjám is, és jelképesen mi is Nagyasszonyunk oltára elé helyeztük a Szent Korona mását.

E szent és nemes teted magával hozta, azt, hogy a magyar lelkekben egy évezreden át meggyökeresedett egy gyermeki bizodalmat sugárzó elnevezése a Magyar Hazának, az hogy "Regnum Marianum", azaz Mária Országá. Kevés az a nemzet, amely királya mellé, sőt királya fölé állította Nagyasszonyunkat, mind legfőbb előljárónkat. Ez a Te előrelátásod bebiztosította, hogy Nagyasszonyunkat ezidáig Patrona Hungariae-nek nevezünk, hiszen jól tudjuk, hogy Szűzanyánk ezer éven át örködött nemzetünk felett az ezer éven át dúló viszályok gomolygó vészfellegei felett is.

1038-ban nemes lelkedet visszaadtad Teremtődnek, de jobb kezedet, amelyet ránk hagytál, még mai is őrzi magyar nemzeded. Tudjuk, hogy azóta is Isten jobbjá mellől nézed nemzetedet, amely megállta a helyét, ameddig derék uralkodók kezében volt az ország sorsa. Kétszáz év elmúltával halálod után mongol hordák törtek hazánkra, de valahogy nem jutottak tovább, nyugati határainknál megálltak, majd visszahúzódtak, ahonnet jöttek. Tudod, hogy 1456-ban Hunyadi János vezér visszaverte a hazánkra törő II. Mohammed szultán oszmán-török seregeit néhai határvárosunk peremén, Nándorfehérvárnál. III. Kallixtusz pápa erre a győzelemre rendelte el a déli harangszót, mintegy jelezve Európának, hogy a nemes magyar nép megmentette őt a félhold uralmától. Sajnos, 70 elmúltával a megmentett Európa tétlenül hagyta, hogy a Te általad megerősített magyar állam megszűnjön II. Szulejmán szultán hadserege kardjai által. Sötét felhők takarták be a magyar eget 156 évig, majd azután az elsanyargatott országot a Habsburg elnyomás hódította meg. Többször kíséreltük meg függetlenségünk

visszaszerzését, de sajnos ez még majd kétszáz évig sem sikerült. Jöttek a háborúk, ahol a Te általad megalapozott vármegyék, fővárosok, püspökségek más népek kezére kerültek, országunk megcsonkult.

Jött egy újabb önkény, amely a Te nevedet és az általad megalapozott kereszténységet feledésbe óhajtotta taszítani. Volt egy templomunk, amelyet a Te nemes cselekedeted által létrehozott nevet, a Regnum Marianum nevet viselte. Az önkény a templomot felrobbantotta, és a vérszomjas zsarnok szobrát állította helyébe. Szent királyunk, bízunk abban, hogy odafentről láttad, amikor 1956-ban ezt a szobrot lerántottuk és darabokra törtük. Azt is láttad, hogy ez az önkény képtelen volt eltörölni a magyar lélekből a kereszténységet. Bár a szerzetes rendeket feloszlatta uralkodásának tartamára, az önkény megszűnése után ezek újra életre keltek, mint koratavasszal a hóvirág. Ugyancsak láthattad, hogy ez a véres önkény több templomot nem volt képes bezárni, megsemmisíteni.

Szent fiadról több templomot nevezett el nemzeded, így köztük a miénket is, ahonnét ez ima száll feléd. Emigráns sorsba vetett fiaid és leányaid építették fel ezt, azoknak utódjai óvták, szépítették, fenntartották, hogy távol hazájuktól a Te nyelveden dicsőíthessék Istent. Nemzeded java az utókorban is óvta keresztény vallásunkat, azt a keresztény vallást, amelyért annyi vér folyt el Nándorfehérvárnál, Mohácsnál, Erdélyben és még sok zúgában a Kárpátmedencének. Isten jobbja felől szerezhettél tudomást arról, hogy most ugyanennek az egyháznak előljárója, megyéspüspökünk elrendelte templomunk és egyházközösségünk megszüntetését, felbomlását. Mi bízunk az igazságban, bízunk Istenben, hogy ez az igazságtalan tett nem valósul meg. Bízunk Nagyasszonyunkban, hogy örökös felettünk és nem hagyja elveszni ezt a kis magyar tömböt távol a magyar hontól. Kérünk Téged és tisztalelkű fiadat, Szent Imrét, templomunk védőszentjét, hogy kérően forduljatok Urunkhoz a mi érdekünkben, hogy a magyar ima és a magyar szent énekek még továbbra is szálljanak égi hazád felé ebből a kis templomból.

Szent István király, imádkozz érettünk. Amen.

Peller Miklós

2009 augusztus 23.

Szent Imre templom, Cleveland, Ohio